
Orzecznictwo Wojewódzkich Komisji Dyscyplinarnych

Palestra 12/5(125), 81-85

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uzasadnienie

Rada Adwokacka w K. w powołanym wyżej piśmie zwróciła się o wyjaśnienie wątpliwości w związku z identycznością terminów dotyczących sprawozdań RA-6 (zespoły adwokackie) i RA-7 (wojewódzkie rady adwokackie), termin bowiem do składania sprawozdań RA-7 powinien być dłuższy.

Mając na uwadze, że istotnie w wykazie formularzy („Palestra” z 1968 r. nr 1, str. 111), mianowicie w rubryce określającej termin do nadsyłania sprawozdań przez rady adwokackie (RA-7), zaszła pomyłka, gdyż termin ten wynosi „30” dni — należało dokonać stosownej korektury.

Za uzasadniony także należało uznać wniosek o przedłużenie terminu nadsyłania zestawienia obrotów i przeciętnego wynagrodzenia w zespołach adwokackich z 15 na 20 dni.

Przy okazji zaznaczyć należy że sprawozdania przesyłane przez rady adwokackie do NRA powinny być — zgodnie z dotychczasową praktyką — przesyłane w odpisie również do Ministerstwa Sprawiedliwości.

ORZECZNICTWO WOJEWÓDZKICH KOMISJI DYSCYPLINARNYCH

ORZECZENIE

Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej
z dnia 22 maja 1965 r.
(KD 31/65)

Adwokat, który upoczywie nie płaci składek członkowskich na rzecz Izby Adwokackiej, nie honoruje wezwań dziekana rady do osobistego stawienia się na rozprawę, nie odpowiada na pisma rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy bez usprawiedliwienia czy wyjaśnienia — narusza w rażąco sposób obowiązki korporacyjne, okazuje w najwyższym stopniu nieposzanowanie organów samorządu adwokackiego i z tych względów nie może pozostawać w szeregach adwokatury.

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna Izby Adwokackiej w X orzeczeniem z dnia 22.V.1965 r. w sprawie KD

31/65 uznała adw. AB za winnego tego, że „w okresie od dnia 24.V. 1962 r., tj. od daty wpisania go na listę adwokatów Izby Adwokackiej w X do dnia rozprawy, naruszał obowiązki adwokata oraz okazywał nieposzanowanie organów adwokatury przez to, że:

- a) upoczywie nie płacił składek na rzecz Izby Adwokackiej w X oraz nie uregulował wpisowego i opłat manipulacyjnych,
- b) na wezwania z dnia 1 i 9.X. 1964 r. nie zgłosił się do dziekana Rady Adwokackiej i nie nadał usprawiedliwienia swego niestawiennictwa,
- c) pozostawił bez odpowiedzi wezwania Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 23.XI. i 10.XII.1964 r. do złożenia wyjaśnień,
- d) nie zgłosił się na pisemne wezwanie zastępcy Rzecznika Dys-

cyplinarnego z dnia 6.I. i 6.II. 1965 r. i nie usprawiedliwił swego niestawiennictwa”.

tj. przewinienie z art. 93 ust. 1 ustawy o ustroju adwokatury (Dz. U. z 1963 r. Nr 57, poz. 309), i z mocy art. 94 ust. 1 pkt 7 tej ustawy wymierzyła mu karę dyscyplinarną wydalenia z adwokatury.

Z uzasadnienia:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego obwiniony, wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej w X, nie uiszczył do dnia rozprawy ani jednej składki członkowskiej oraz nie uregulował wpisowego i opłat manipulacyjnych. Nie prosił on również Rady Adwokackiej w X o ewentualne odroczenie ich płatności, rozłożenie na raty bądź umorzenie. Obwiniony nie zgłosił się do dziekana Rady mimo dwukrotnego wezwania w dniach 1 i 9.X.1964 r. i nie nadesłał żadnego usprawiedliwienia; pozostawił też bez odpowiedzi wezwania Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 23.XI. i 10.XII.1964 r., jak również nie stawiał się na przesłuchanie u zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego mimo wezwań z dnia 6.I. i 6.II.1965 r. oraz nie nadesłał żadnego usprawiedliwienia.

Adwokat, który uporczywie nie płaci składek członkowskich na rzecz izby adwokackiej, nie honoruje wezwań dziekana rady do osobistego stawienia się na rozmowę, nie odpowiada na pisma rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy bez usprawiedliwienia czy wyjaśnienia — narusza w rażący sposób obowiązki korporacyjne, okazuje w najwyższym stopniu nieposzanowanie organów samorządu adwokackiego i z tych względów nie może pozostawać w organach adwokatury.

O kosztach postępowania dyscyplinarnego w formie opłaty zryczałtowanej w kwocie złotych 3 000 (trzech tysięcy) orzeczono zgodnie z treścią

§ 54 ust. 2 lit. f) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.XII. 1964 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom i aplikantom adwokackim (Dz. U. z 1965 r. Nr 2, poz. 7).

ORZECZENIE

Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej

z dnia 29.V.1965 r.

(KD 1/65)

Sporządzenie i przesłanie do Sądu Najwyższego nie przewidzianego w k.p.k. zażalenie na incydentalne postanowienie sądu wojewódzkiego stanowi naruszenie obowiązku zawodowego adwokata, tj. znajomości prawa procesowego, powodujące odpowiedzialność dyscyplinarną. Traktowanie tego zażalenia przez obwinionego jako skargi bądź zażalenia w rozumieniu przepisów k.p.a. oraz tłumaczenie się chęcią wywołania orzecznictwa Sądu Najwyższego jest chybione i błędne, gdyż postępowanie karne regulują wyłącznie przepisy k.p.k.

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna Izby Adwokackiej w Y. orzeczeniem z dnia 29.V.1965 r. w sprawie KD 1/65 uznała adw. CD za winnego naruszenia obowiązku zawodowego przez to, że „w październiku 1964 r. bezzasadnie sporządził zażalenie do Sądu Najwyższego na incydentalne postanowienie Sądu Wojewódzkiego w X w sprawie IV K 50/64” i z mocy art. 94 ust. 1 ustawy o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 57, poz. 309) wymierzyła mu karę dyscyplinarną upomnienia.

Z uzasadnienia:

Obwiniony, nie kwestionując ustaleń Komisji co do stanu faktycznego, wyjaśnił, że „chciał wywołać orzecz-

nictwo Sądu Najwyższego" i traktował swoje zażalenie jako skargę bądź zażalenie w rozumieniu przepisów k.p.a.

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna zajęła stanowisko, że sporządzenie i przesłanie do Sądu Najwyższego nie przewidzianego w k.p.k. zażalenia na incydentalne postanowienie sądu wojewódzkiego stanowi naruszenie obowiązku zawodowego adwokata: znajomości prawa procesowego, powodujące odpowiedzialność dyscyplinarną. Traktowanie tego zażalenia przez obwinionego jako skargi bądź zażalenia w rozumieniu przepisów k.p.a. oraz tłumaczenie się chęcią wywołania orzecznictwa Sądu Najwyższego jest chybione i błędne, gdyż postępowanie karne regulują wyłącznie przepisy k.p.k.

Komisja wymierzyła obwinionemu najniższą karę dyscyplinarną ze względu na stan jego zdrowia, poprzednią pracę społeczną i długoletni, nienaganny staż pracy.

ORZECZENIE

Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej
z dnia 5.VI.1965 r.
(KD 12/65)

Adwokat, wezwany przez radę adwokacką do zaprzestania prowadzenia praktyki prywatnej do czasu uzyskania zezwolenia Ministra Sprawiedliwości bądź wpisu do zespołu adwokackiego, powinien przekazać wyznaczonemu przez radę zastępcy wszystkie akta bieżących spraw w określonym przez radę terminie. Niewykonanie polecenia rady i niereagowanie na prośby wyznaczonego zastępcy o przekazanie akt stanowi poważne naruszenie obowiązków zawodowych, naraża klientów na prowizoryczne zastępstwa, jest niekoleżeńskie w stosunku do adwokata-zastępcy i z tych

względów pociąga za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną.

Akt oskarżenia zarzucał adw. EF, że „w styczniu 1965 r. w Z, wbrew uchwale Rady Adwokackiej w C. z dnia 29.XII.1964 r. i przepisom art. 112 ust. 4 u. o u.a. oraz mimo wezwań adw. CD, nie przekazał mu akt bieżących spraw swojej kancelarii adwokackiej, przez co wykazał lekceważące ustośunkowanie się do swoich władz przełożonych oraz uniemożliwił adw. CD dopełnienie obowiązków zawodowych”, tj. przewinienie z art. 93 ust. 1 ustawy o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 57, poz. 309).

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna Izby Adwokackiej w X orzeczeniem z dnia 5.VI.1965 r. w sprawie KD 12/65 uznała adw. EF za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i z mocy art. 94 ust. 1 pkt 2 u. o u.a. wymierzyła mu karę dyscyplinarną nagany, obciążając go kosztami postępowania dyscyplinarnego za I instancję w formie opłaty zryczałtowanej w kwocie złotych 600.

Z uzasadnienia:

Obwiniony wykonywał zawód adwokacki indywidualnie do dnia 31.XII.1964 r. Zgodnie z zaleceniem Prezydium NRA z dnia 21.XII.1964 r. Rada Adwokacka w C powiadomiła go, że z dniem 2.I.1965 r. powinien zaprzestać prowadzenia indywidualnej praktyki adwokackiej do czasu uzyskania odpowiedniego zezwolenia Ministra Sprawiedliwości bądź wpisu do zespołu adwokackiego.

Na posiedzeniu Rady Adwokackiej w C. w dniu 29.XII.1964 r. ustanowiono dla adw. E.F. zastępcę w osobie adw. C.D., o czym obu adwokatów zawiadomiono. Mimo kilkakrotnych prośb adw. C.D. obwiniony nie przekazał mu swych akt i nie uczynił tego do dnia rozprawy.

Zdaniem Wojewódzkiej Komisji Dy-

scyplinarnej adwokat, wezwany przez radę adwokacką do zaprzestania prowadzenia praktyki prywatnej do czasu uzyskania zezwolenia Ministra Sprawiedliwości bądź wpisu do zespołu adwokackiego, powinien przekazać wyznaczonemu przez radę zastępcy wszystkie akta bieżących spraw w określonym przez radę terminie. Niewykonanie polecenia rady i niereagowanie na prośby wyznaczonego zastępcy o przekazanie akt stanowi poważne naruszenie obowiązków zawodowych, naraża klientów na prowizoryczne zastępstwa, jest niekoleżeńskie w stosunku do adwokata-zastępcy i z tych względów pociąga za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną.

Wymierzając obwinionemu karę nagany, Komisja miała na uwadze jego podeszły wiek i zły stan zdrowia.

Koszty postępowania dyscyplinarnego orzeczone na podstawie § 54 ust. 2 lit. b rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.XII.1964 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom i aplikantom adwokackim (Dz. U. z 1965 r. Nr 2, poz. 7).

POSTANOWIENIE

Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej
z dnia 9.X.1965 roku
(KD 21/65).

Interes społeczny adwokatury wymaga tymczasowego zawieszenia adwokata w wykonywaniu czynności zawodowych w razie stwierdzenia, że przyjął on sprawę bez wiedzy i zgody kierownika zespołu adwokackiego, nie zarejestrował jej w ogóle i nie wpłacił do kasy zespołu pobranego od klienta wynagrodzenia.

Z uzasadnienia:

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna Izby Adwokackiej w D., uwzględnia-

jąc wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego Rady Adwokackiej w D., na podstawie art. 94 ust. 2 i 3 ustawy o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 57, poz. 309) zawiesiła tymczasowo adwokata K.L. w wykonywaniu czynności zawodowych z następujących przyczyn:

Z samych wyjaśnień obwinionego wynika, że w grudniu 1964 r. pobrał on od klienta co najmniej 300 zł tytułem wynagrodzenia za prowadzenie sprawy bez wiedzy i zgody kierownika zespołu. Kwoty tej nie wpłacił do kasy zespołu, a sprawy nie zarejestrował w ogóle. Ponadto z akt KD 16/65 i innych wynika, że przeciwko adw. K.L. prowadzone jest postępowanie dyscyplinarne o podobne sprawy.

W myśl art. 96 ust. 1 u.o.u.a. za przewinienie to grozi obligatoryjna kara utraty prawa wykonywania zawodu co najmniej na rok czasu.

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna uważa, że interes społeczny adwokatury wymaga tymczasowego zawieszenia adwokata w wykonywaniu czynności zawodowych w razie stwierdzenia przyjęcia przezeń sprawy bez wiedzy i zgody kierownika zespołu adwokackiego, niezarejestrowania jej w ogóle i niewpłacenia do kasy zespołu pobranego od klienta wynagrodzenia.

ORZECZENIE

Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej
z dnia 20.XI.1965 r.
(KD 92/65)

Udzielanie aplikantowi adwokackiemu przez adwokata substytucji in blanco i niekontrolowanie sposobu ich wykorzystania stanowi naruszenie obowiązków zawodowych, powodujące odpowiedzialność dyscyplinarną.

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna Izby Adwokackiej w F. orzeczeniem z

dnia 20.XI.1965 r. w sprawie KD 92/65 uznała adw. S.T. za winnego tego, że: „w połowie 1963 r. w Y, udzielając aplikantowi adwokackiemu CD substytucji in blanco, nie kontrolował sposobu ich wykorzystania, w wyniku czego apl. adw. CD prowadził samowolnie sprawę klienta poza zespołem adwokackim, powodując zwłokę w złożeniu rewizji oraz uprawomocnienie się niekorzystnego dla klienta wyroku I instancji”, tj. czynu sprzecznego z obowiązkami zawodowymi adwokata, i wymierzyła mu za to przewinienie karę dyscyplinarną nagany, obciążając go kosztami postępowania dyscyplinarnego w formie opłaty zryczałtowanej w kwocie złotych 600.

Z uzasadnienia:

Obwiniony przyznał fakt udzielania apl. adw., CD substytucji in blanco i niekontrolowania sposobu ich wykorzystania, nie poczuwał się jednak do winy i wyjaśnił, że kierował się przy tym następującymi względami:

- powszechnie przyjętą praktyką udzielania przez adwokatów tego rodzaju substytucji oraz
- zaufaniem, jakie miał do apl. adw. CD.

Ponadto ST wyjaśnił, że z fak-

tu wykorzystania przez apl. adw. CD udzielonej mu substytucji in blanco do przyjęcia i prowadzenia poza zespołem adwokackim sprawy karnej nie zrobił użytku służbowego, nie chcąc mu szkodzić w karierze zawodowej.

Zdaniem Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej udzielanie aplikantowi adwokackiemu substytucji in blanco przez adwokata i niekontrolowanie sposobu ich wykorzystania stanowi naruszenie obowiązków zawodowych, powodujące odpowiedzialność dyscyplinarną.

Przy wymiarze kary Komisja wzięła pod uwagę:

- jako okoliczność obciążającą — niezawiadomienie władz adwokatury o przewinieniu apl. adw. CD;
- jako okoliczność łagodzącą — przejście obwinionego do adwokatury bez odbycia aplikacji adwokackiej oraz jego krótki staż.

O kosztach postępowania dyscyplinarnego orzeczono zgodnie z treścią § 54 ust. 2 lit. b rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.XII.1964 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom i aplikantom adwokackim (Dz. U. z 1965 r. Nr 2, poz. 7).

ORZECZNICTWO SĄDÓW WOJEWÓDZKICH W SPRAWACH ADWOKACKICH

POSTANOWIENIE

Sądu Wojewódzkiego w Krakowie
z dnia 8 marca 1967 r.
(III Cz 30/68)

Adwokat wnoszący pismo, które podlega opłacie stałej, czyni zadość wymaganiom art. 17 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U

Nr 24, poz. 110), jeżeli w terminie przewidzianym do wniesienia samego pisma uiścił opłatę, chociażby samo pismo nie opłacone wniósł w terminie wcześniejszym.

Z' uzasadnienia:

(...) Kwestia opłaty jest co prawda integralnie związana z samym pismem, jednakże dopóki nie upłynął termin do